

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/397/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213435
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213435.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom ul. Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporkyni Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/258/2012-19 zo dňa 01. 12. 2014, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.
Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením uložil navrhovateľovi, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66,- € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“).

Navrhovateľ v odvolaní proti tomuto uzneseniu tvrdil, že v návrhu na začatie konania iba uviedol skutočnosti, pre ktoré inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže v tejto veci konať [jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania, a teda, sú vo veci zaujatí (§ 14)]. Súd nemohol podanie navrhovateľa z hľadiska jeho obsahu vyhodnotiť ako námietku zaujatosti z dôvodu, že neobsahovala náležitosti vymedzené v § 15a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Jednoduchý procesný návrh bez splnenia obligatórnych náležitostí taxatívne uvedených v § 15a ods. 1 O. s. p. nie je námietkou zaujatosti a spájanie poplatkovej povinnosti s takýmto nekvalifikovaným úkonom nemá oporu v zákone. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 26. 08. 2014 sp. zn. 8Cdo 72/2013 vyslovil, že súdy nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti navrhovateľa za návrh, ktorý vo veci nebol podaný. Námietku zaujatosti navrhovateľ nepodal. Súd mal oznámené okolnosti prejednať v právnom režime ustanovenia § 15 O. s. p. tak, ako to zhodne s tvrdením navrhovateľa vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach, napr. sp. zn. 4Sžo 56/2012, 6Sžo 56/2012, 4Sžo 57/2012, 3Sžo 57/2012 a ďalšie. Žiadal, aby odvolací súd dodržal princíp právnej istoty a s poukazom na ustálenú prax Najvyššieho súdu rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia o poplatkovej povinnosti. Zákon o súdnych poplatkoch rozlišuje medzi návrhom a námietkou zaujatosti vznesenou účastníkom konania. Námietka zaujatosti nie je návrhom. Zákon o súdnych poplatkoch osobu poplatníka pri námietke zaujatosti neurčuje. Poplatníkom podľa § 2 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch je len navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Poplatková povinnosť síce vzniká uplatnením kvalifikovanej námietky zaujatosti, ale osoba poplatníka nie je zákonom určená. Bez zákonnej úpravy nie je možné ukladať povinnosť zaplatiť poplatok podávateľovi námietky zaujatosti ani pri splnení formálnych náležitostí námietky podľa § 15a ods. 3 O. s. p. Aj v prípade, keby súd dospel k názoru, že námietka zaujatosti vznesená bola, navrhovateľovi nie je možné uložiť, aby podľa položky 17a Zákona o súdnych poplatkoch

zaplatil súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti z dôvodu, že konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodené. K názoru, že vo vecne oslobodenom konaní podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch neplatí navrhovateľ poplatky za návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6MCdo 2/2011 z 10. 08. 2011. Názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. II. ÚS 124/2011 z 30. 03. 2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 Zákona o súdnych poplatkoch vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania a výkon rozhodnutia a exekúciu, je potrebné považovať za omyl z dôvodu rozporu s dikciou § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, za prekonaný názor z dôvodu jeho neskoršieho plenárneho nálezu sp. zn. PL. ÚS 109/2011 z 11. 07. 2012, v ktorom ústavný súd reflektoval na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení z 10. 08. 2011 sp. zn. 6MCdo 2/2011. Navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie a predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch s článkami Ústavy Slovenskej republiky. Poplatok za námietku zaujatosti má povahu poplatku za vyjadrenie sa účastníka k otázke nestrannosti sudcu v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na nestranný súd garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal tiež na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 387/2010 zo dňa 25. 11. 2010 (R 70/2010), podľa ktorého uloženie poplatkovej povinnosti v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v prípade, kde ju účastník konania nemá, predstavuje zásah do základného práva účastníka konania na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol, aby prvostupňový súd alebo odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu odvolania navrhovateľa uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Návrh na začatie konania o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci sp. zn. 8C/258/2012 doručil navrhovateľ Okresnému súdu Rimavská Sobota 27. 09. 2012. Priamo v návrhu na začatie konania navrhovateľ uviedol, že Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O. s. p. nemôže vo veci konať, pretože na tomto súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Navrhovateľ preto v zmysle ustanovenia § 12 O. s. p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rimavská Sobota sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Dôvodom vylúčenia sudcov miestne príslušného súdu mala byť skutočnosť, že tento súd svojim konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa. Okresný aj krajský súd posúdili podanie navrhovateľa, ktoré bolo súčasťou návrhu na začatie konania, ako námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota. Nadriadený súd o námietke zaujatosti vo veci rozhodol uznesením sp. zn. 14NcC/357/2012 zo dňa 11. 10. 2012 tak, že zákonnú sudkyňu JUDr. Evu Čipkovú z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil.

Postup okresného súdu, ktorý vec sp. zn. 8C/258/2012 predložil nadriadenému Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom a následne rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch, považuje odvolací súd za správny.

Navrhovateľ v odvolaní tvrdí, že návrh na vylúčenie sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota nepodal, iba poukázal na dôvod, pre ktorý by mal okresný súd sám predložiť vec nadriadenému súdu na delegáciu nutnú podľa § 12 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane zaujal názor k tvrdeniam navrhovateľa, že jeho prednes o dôvode, pre ktorý by mali byť sudcovia konkrétneho okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, nie je možné hodnotiť ako návrh na ich vylúčenie, napr. v uznesení z 15. 04. 2013 sp. zn. 6Cdo 120/2013 alebo aj v uznesení sp. zn. 7Cdo 489/2014 z 24. 03. 2015, v ktorých uviedol, že „návrh žalobcu prikázať vec inému súdu z dôvodu, že jeho sudcovia sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení so zreteľom na ich pomer k veci a účastníkom konania, je potrebné považovať za vznesenú námietku zaujatosti proti sudcom konkrétneho súdu. Návrhom na začatie konania (žalobou) je spojený vznik dvojstranného procesnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale podaním námietky zaujatosti nevzniká vzťah medzi účastníkmi konania, ale

vzniká osobitný finančno-právny (poplatkový) vzťah medzi poplatníkom a štátom, pre vznik ktorého je relevantnou skutočnosťou len uplatnenie námietky zaujatosti zo strany účastníka konania. Úlohou súdu v prípade vznesenej námietky zaujatosti je posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. Pre vznik finančno-právneho vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je potrebný samostatný návrh na začatie konania. Prikázanie veci v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 O. s. p. prichádza do úvahy len vtedy, ak súd nemôže vo veci konať, lebo jeho sudcovia sú vylúčení. Nutná delegácia v zmysle tohto zákonného ustanovenia je teda viazaná na ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého vyplývajú skutočnosti zakladajúce dôvod, pre ktorý je suda vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí“. Z uvedeného je zrejmé, že posúdenie návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania a rozhodovania vecí a návrhu na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa z dôvodu vylúčenia jeho sudcov ako námietky zaujatosti podľa § 14 ods. 1 O. s. p. súdom prvého stupňa bolo správne. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo 72/2013 z 26. 08. 2014 rieši odlišnú skutkovú a právnu situáciu. Okresný súd Malacky podľa dôvodov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo 72/2013 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky 26 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch v sume 16,50 € za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodov vhodnosti. Toto rozhodnutie dovolacieho súdu nerieši ukladanie povinnosti podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov za vznesenú námietku zaujatosti.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 2/2011 je z 10. augusta 2011; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 124/2011-13, v ktorom ústavný súd „odobril“ vyrubenie súdneho poplatku podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vo vecne oslobodenom konaní od poplatku je z 30. 03. 2011. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa napriek tomu vo svojom uznesení sp. zn. 6MCdo 2/2011 s rozhodnutím ústavného súdu žiadnym spôsobom nevysporiadal. Nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 109/2011 z 11. 07. 2012 sa týka len položky 13 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch, nie položky 17a tohto Sadzobníka. Zákon o súdnych poplatkoch v § 1 ods. 1 ustanovuje, že súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (poplatkový úkon) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z Registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona. Osobu poplatníka určuje Zákon o súdnych poplatkoch v § 2 ods. 1. Podľa písmena a/ tohto zákonného ustanovenia poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Vznesenie námietky zaujatosti je poplatkovým úkonom, za ktorý je v časti I. Sadzobníka súdnych poplatkov označovaný ako Poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní ustanovený poplatok. Námietka zaujatosti je Sadzobníkom súdnych poplatkov označená za spoplatnený úkon, z ktorého vzniká povinnosť zaplatiť poplatok navrhovateľovi tohto úkonu. V súdnej veci je navrhovateľom poplatkového úkonu spoplatneného podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov navrhovateľ, ktorý v návrhu na začatie konania vzniesol námietku zaujatosti proti sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota. O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti rozhodol nadriadený súd v zmysle § 16 ods. 1 O. s. p. tak, že zákonnú sudkyňu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil. Navrhovateľovi preto vznikla povinnosť zaplatiť podľa § 2 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 5 ods. 1 písm. g) Zákona o súdnych poplatkoch poplatok za námietku zaujatosti ustanovený v položke 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. 09. 2012 od poplatku oslobodené. Takýto výklad ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. k/ v súvislosti s riešením otázky, či vzniká účastníkovi povinnosť v konaní vecne oslobodenom od poplatku zaplatiť poplatok podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov za námietku zaujatosti uskutočnený Krajským súdom v Žiline v uznesení č. k. 8Co/294/2010-65 z 31. 08. 2010, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1, 3 Zákona o súdnych poplatkoch) a od povinnosti zaplatiť tento poplatok (podľa položky 17a) možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O. s. p., nepovažoval Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. II. ÚS 124/2011-13 z 30. 03. 2011 za ústavne nekonformný alebo nezodpovedajúci dikcii aplikovaných zákonných ustanovení. Okresný súd v uznesení, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie námietky zaujatosti, aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil. V uznesení bola správne označená položka Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa súdny poplatok vyrubil a súdny poplatok bol vyrubený aj v správnej výške 66,- €. Rozhodnutia sp. zn. 4Sžo 56/2012, 6Sžo 56/2012, 4Sžo

57/2012, 3Sžo 57/2012 a iné vydané Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím, na ktoré poukazuje navrhovateľ v odvolaní, neriešia právne a skutkovo totožnú situáciu, než nastala vo veci 8C/258/2012. Navrhovateľ vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8C/258/2012 výslovne uviedol, že na konajúcom súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý, sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota majú byť vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a je potrebné vec prikázať inému súdu v zmysle § 12 O. s. p. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený vyhodnotil túto námietku navrhovateľa ako námietku zaujatosti vznesenú účastníkom podľa § 15a O. s. p. a takto o nej aj uznesením sp. zn. 14NcC/357/2012 rozhodol. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veciach zapísaných do registra Sžo neriešil otázku, či vznesenie námietky zaujatosti je poplatkovým úkonom v zmysle § 5 ods. 1 písm. g/ Zákona o súdnych poplatkoch. Iba v konkrétnej veci zrušil uznesenie okresného súdu o vyrubení poplatku podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov z dôvodu, že v tej ktorej konkrétnej veci námietka zaujatosti vznesená nebola. Odvolanie navrhovateľa preto nebolo dôvodné a odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov s článkami 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd v danej právnej veci nepovažuje za nutné postupovať v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., a to z dôvodu, že z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že súd takto postupuje, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Odvolací súd žiadny takýto rozpor položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezistil; odvolací súd poukazuje aj na závery obsiahnuté v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 zo dňa 30. 03. 2011, preto sa domnieva, že túto otázku ústavný súd už zodpovedal. Odvolací súd poukazuje aj na záver súdnej praxe, že na prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. nemá účastník konania právny nárok (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 47/1996 zo dňa 22. 07. 1996 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov pod č. R 53/1999) a neprerúšením konania z tohto dôvodu nedochádza k odňatiu možnosti účastníka konania konať pred súdom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 294/2008 zo dňa 06. 05. 2009) ani k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 127/2005 zo dňa 04. 05. 2005). Poukaz na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11. 07. 2012 zo strany navrhovateľa v prejednávanej veci neobstojí, pretože v uvedenom konaní posudzoval ústavný súd súlad súdneho poplatku za námietky proti exekúcii z ústavou a k záveru o jeho protiústavnosti dospel v podstate z dôvodov, že (1) príslušné ustanovenie sadzobníka neustanovuje osobu poplatníka, keď na poplatníka nemožno aplikovať ustanovenie o vzniku poplatkovej povinnosti navrhovateľa poplatkového úkonu, pretože sadzobník v tomto prípade ustanovoval, že ide o súdny poplatok za konanie a (2) predmetný súdny poplatok za námietky proti exekúcii spoplatňoval (sankcionoval) jedinou relevantnou možnosťou povinného vyjadriť sa k vymáhanému nároku; z hľadiska prejednávanej veci však (1) jednak poplatok za vznesenie námietky zaujatosti nie je ustanovený za konanie, preto na určenie poplatníka možno aplikovať ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch a navyše samotná položka 17a sadzobníka súdnych poplatkov výslovne ustanovuje, že ide o súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania (t.j. samotná položka určuje poplatníka) a (2) vznesenie námietky zaujatosti nie jedinou procesne relevantnou možnosťou účastníka konania vyjadriť sa k nestrannosti zákonného sudcu, pretože túto možnosť má účastník konania napríklad aj v podobe odvolacieho dôvodu spočívajúceho v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.), resp. v podobe dovolacieho dôvodu s obdobným obsahom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Je potrebné si uvedomiť, že uloženie poplatkovej povinnosti v občianskoprávných veciach nemožno samo o sebe považovať za rozporné s právom na prístup k súdu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR alebo článku 6 ods. 1 Dohovoru; skutočnosť, že realizácia tohto základného práva môže podliehať obmedzeniam, vyplýva už z jeho povahy; v tomto

smere predstavujú súdne poplatky všeobecne akceptovateľný zásah. Na základe uvedeného odvolací súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.